

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਵਲੀਤੀ ਰਾਮ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਰੂਪੜ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1957 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 960.

10 ਅਗਸਤ 1960

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ 1911—ਸੈਕਸ਼ਨ (i)(b) ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼" ਨਿਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 (I) (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਲ ਕਰਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ II (ਰਾਜ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀ) ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 60, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਵਿੱਚ "ਪੇਸ਼ੇ, ਵਪਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਉੱਥੇ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ, ਵਪਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ। ਸ਼ਬਦ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਇਟੈਲਿਕਸ ਦਾ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਪਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਨੂੰ ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 (I) (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੈਰ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਆਯਾਤ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਐਮ ਆਰ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਨੇ 17 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 10 ਅਗਸਤ, 1960 ਨੂੰ

ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ। ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 1957, ਸ਼੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਰੂਪੜ, ਮਿਤੀ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਦਾਅਵਾ: ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ। 52-8-0, ਸਾਲ 1949-50, 1950-51, 1951-52 ਲਈ, ਅਤੇ 1951-52, 1952-53, 1953-54, 1954 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ -55, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਟੈਕਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਿੱਬਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ. ਸੀ. ਨਈਅਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਹਵਾਲੇ ਦੇ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੋ 15 ਅਕਤੂਬਰ 1948 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (10) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੁਪੜ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ :-

ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰਕ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ * * * ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ

ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਬਾਲਾ ਬੱਸ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਰੁਪੜ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ, ਸੋਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਨਿੱਜੀ ਨੌਕਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਟੈਕਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤਿੰਨ ਸੂਟ ਲੱਭੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1957 ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰੈਗੂਲਰ ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੋਪੜ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 950, 951 ਅਤੇ 991 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ ਇੱਕੋ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਬਹਿਸ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: "ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ:

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ (1) ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ (2) ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II (ਰਾਜ ਸੂਚੀ) ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 60 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਪੇਸ਼ੇ, ਵਪਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਿਆਂ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਇੱਥੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਦਾ

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੋਪੜ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਲੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਰੂਪੜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਪੇਸ਼ੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸਨੇ 'ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ 4(a) ਅਤੇ 4(b) 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ sion', ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"4(a) ਕਿੱਤਾ, ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਪਾਰਕ ਮਕੈਨੀਕਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਦੇਣ, ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ, ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਕੈਮਿਸਟ ਦੀ. ਤਿੰਨ ਪੇਸ਼ੇ, ਜਾਂ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ੇ, ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਅਕਸਰ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਦਵਾਈ, (ਬੀ) ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਲ, ਕਿੱਤਾ, ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ।"

ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ. 4(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ, ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ,

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੋਪੜ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਪਹਿਲਾਂ, ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਜਲਦੀ ਹੀ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ, ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਰਹੇਗੀ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 950, 951 ਅਤੇ 991 ਆਫ਼ 1957 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਰੂਪੜ ਦੁਆਰਾ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1948। ਇਹਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਦਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ੍ਰੀ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 17 ਦਸੰਬਰ 1958 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੱਥ ਹਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਢੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੀ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ, ਕਾਲਿੰਗ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ***** ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੋਪੜ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 61 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

61. (1) (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ;

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ।—ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਨ ਤਣਾਅ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਵਪਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ' ਸ਼ਬਦ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ 1935, ਅਨੁਸੂਚੀ VII, ਸੂਚੀ II (ਸੁਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸੂਚੀ), ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 46 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਪੇਸ਼ੇ, ਵਪਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ 42 ਏ।

ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨੂੰ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 60 (ਰਾਜ ਸੂਚੀ) ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੋਪੜ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਨਵੀਨ ਚੰਦਰ ਮਫਤਲਾਲ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1)।

ਇਸ ਲਈ, 'ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ 'ਪੇਸ਼ੇ' ਸ਼ਬਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ। 'ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼', ਸਥਾਈ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਖੰਡ 34, ਪੰਨਾ 201, ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ 'ਪੇਸ਼ੇ' ਅਤੇ 'ਕਾਲਿੰਗ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਹੈ-

"ਸ਼ਬਦ 'ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨਾ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿੱਤਾ', ਜੋ ਮਸ਼ੀਨੀ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨ ਜਾਂ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਪਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ, ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਭਲਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਇਸ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਕਾਲਿੰਗ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਕਿੱਤਾ', ਪੇਸ਼ੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰ '।

ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਵਾਲੀਅਮ VIII, ਪੰਨੇ 1427-28 ਵਿੱਚ, 'ਪੇਸ਼ੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਰ ਅਰਥ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਤੀਜਾ ਅਰਥ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

ਉਹ ਕਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, (ਏ) ਇੱਕ ਕਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿੱਖਣ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਲਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੋਪੜ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਬ੍ਰਹਮਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ; ਫੌਜੀ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਵੀ.

(ਬੀ) ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ: ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਲ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਆਦਤਨ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(c) ਵਿਸਤਾਰ ਦੁਆਰਾ: ਪੇਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ — ਪੇਸ਼ੇ ਵਾਲਾ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ।

(ਡੀ) ਕਾਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਰੀਰ।

ਪੰਨਾ 38-39, ਭਾਗ 2 'ਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ "ਕਾਲਿੰਗ" ਦੇ 11 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, 10 ਵਾਂ ਅਰਥ ਹੈ-

"ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ, ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਸਟੇਸ਼ਨ; ਦਰਜਾ।"

11 ਵਾਂ ਅਰਥ ਹੈ

“ਇਸ ਲਈ, ਸਾਧਾਰਨ ਕਿੱਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਪਾਰ, ਵਪਾਰ।

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਪਾਰ।"

ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਸਨ। ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ, ਵਪਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਪਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਓਵਰਲੈਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਵੀ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚੌੜਾ ਅਰਥ, ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੋਪੜ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਪਾਲਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟ ਅੱਦੂ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਆਦਿ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੇ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਰਹਿਤ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਆਯਾਤ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।

VOL. X I V - (1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 90

ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੋਪੜ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ